

KÚRIA

Bfv.I.361/2014/6.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. év május hó 12. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A vesztegetés büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát elbírálva a Kecskeméti Törvényszék 5.B.229/2010/45. számú, valamint a Szegedi Ítéltábla Bf.II.308/2012/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Kecskeméti Törvényszék a 2012. május 11-én hozott 5.B.229/2010/45. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki 2 rendbeli vesztegetés büntetében [1978. évi IV. törvény 250. § (1) bekezdés, (3) bekezdés I. fordulat és 250. § (1) bekezdés], és ezért halmazati büntetésül három év börtönbüntetésre és öt év közügyektől eltiltásra ítélte, emellett hatszázezer Ft erejéig vagyonekmozgást rendelt el vele szemben.

A másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla a 2013. április 4-én jogerőre emelkedett Bf.II.308/2012/16. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a terhelt cselekményeit 2 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 250. § (1) bekezdés 1. fordulata, (2) bekezdés a) pont 2. fordulata, 250. § (3) bekezdés 2. tétel 1. fordulata szerinti vesztegetés büntetettének minősítette és a börtönbüntetését négy évre súlyosította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ügydöntő határozat ellen a terhelt védője a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára alapított felülvizsgálati indítványt terjesztett elő.

Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a tényállás 1. pontjában írt cselekmény kapcsán törvénysértően állapították meg, hogy a terhelt a kötelezettségét megszegte, mivel a **Kft.1.** valóban

ugyanazon a telephelyen - szám - kívánt adóraktárat létesíteni, ahol a **Kft.2.** engedményesnek is adóraktára volt, és nem ugyanarra az adóraktárra kérte az engedély megadását, mint amelyre a **Kft.2.**-nek az engedélye szólt; a **Kft.1.** engedélyének kiadását követően a két gazdálkodó szervezet adóraktára párhuzamosan működött a telephelyen, vagyis két különálló adóraktárról, fizikai helyről van szó. Miután a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (Jöt) 39. § (6) bekezdésének helyes értelmezése és a kialakult gyakorlat szerint a törvényhely az adóraktári helyre vonatkozóan értendő, azaz akkor nem adható ki az új engedély, ha ugyanazon adóraktári helyre más korábbi vállalkozásnak van tartozása, megítélése szerint a **Kft.2.**-nek köztartozása csak a **Kft.2.** adóraktára vonatkozásában keletkezhett, amely azonban elkülönült az új kérelemben szereplő adóraktártól.

Az indítványozó sérelmezte azt is, miszerint minősítő körülményként értékelte a bíróság, hogy a terhelt, mint felülvizsgáló a jövedéki eljárás rendjéről szóló 25/2002. (III. 22.) VPOP utasítás 3.4 pontja szerinti köteletségét is megszegte. A jogerős ítélet szerint a **Kft.1.** kérelme ügyében az ügyintéző **T1** volt, a terhelt pedig mint felülvizsgáló járt el. Miután megítélése szerint a hivatkozott utasítás alapján a felülvizsgáló az ügyintéző által átadott iratok tartalmát vizsgálja, vagyis azt, hogy az átadott iratok tartalmazzák-e mindazt, ami az előírásnak megfelelően a döntés meghozatalához szükséges, és a felülvizsgáló részére az utasítás nem ír elő olyan kötelezettséget, hogy az iratok valóságtartalmát is ellenőrizze, a terheltnek mint felülvizsgálónak nem kellett azt vizsgálni, hogy az új kérelmezőn kívül bárkivel szemben áll-e fenn tartozása, ahogy a folyószámlák vizsgálata sem volt feladata; így a terhelt ezzel sem fejtett ki kötelezettség-szegő magatartást.

Mivel kötelezettségszegés nem történt, így a terhelt nem a vesztegetés minősített esetét, hanem annak alapesetét valósította meg.

Az indítványozó szerint mindezen túl a terhelt - a jogerős ítéletben megállapítottaktól eltérően - egyik tényállási pontban írt cselekmény kapcsán sem minősült fontosabb ügyekben intézkedésre jogosult hivatalos személynek, így a vesztegetési cselekményeket ez a körülmény sem minősítheti súlyosabban.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal támadott ítéleteteket változtassa meg, terhelt cselekményeit minősítse 2 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 250. § (1) bekezdés 1. fordulata szerinti vesztegetés büntetteként, és a kiszabott börtönbüntetés mértékét enyhítse.

A Legfőbb Ügyészség nyilatkozata szerint a felülvizsgálati indítvány a tényállást támadó részében kizárt, a jogi minősítést és

a kiszabott büntetés mértékét támadó részében alaptalan, ezért arra tett indítványt, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal támadott ítéleteket hatályukban tartsa fenn (BF.491/2014/1.).

A védő a Legfőbb Ügyészség indítványára tett észrevételében kifejtette, hogy a Legfőbb Ügyészség álláspontjának elfogadása esetén a kötelességszegés, mint minősítő körülmény felülvizsgálati eljárásban soha nem lenne támadható, továbbá az adóraktári, illetve jövedéki engedély kiadása csak a társadalom szűk rétegét érinti, így az erre vonatkozó döntések meghozói nem minősülhetnek fontosabb ügyekben intézkedésre jogosult hivatalos személyeknek.

.-.-.-.

A Kúria a Be. 423. § (4) bekezdésében írtakra figyelemmel a határozatokat a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján, valamint az (5) bekezdésre figyelemmel a 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - esetleges eljárási szabálysértésekre tekintettel is felülvizsgálta.

Ilyen, a Be. 373. §-a (1) bekezdésének I. b) és c) pontjában, valamint II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértést nem észlelt.

A Be. 416. § (1) bekezdés - indítványban hivatkozott - b) pontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, vagy a büntető anyagi jog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak.

Az erre alapított felülvizsgálati indítvány részben kizárt, részben nem megalapozott.

A Be. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, az nem támadható.

Az ekként irányadó tényállás szerint (elsőfokú ítélet 4. oldal 2. bekezdés utolsó mondat) a **Kft.1.** az ugyanazon telephelyre nézve adóraktári engedéllyel rendelkező **Kft.2.** adóraktárának nagy részét kívánta használni.

Így a törvényi tilalom ellenére hivatkozott arra az indítvány előterjesztője, hogy nem ugyanarra az adóraktárra kérte a **Kft.1.** az engedély megadását, mint amelyre a **Kft.2.**-nek az engedélye szólt.

A Kúria következetes gyakorlata szerint azok a tények is a tényállás részét képezik, amelyeket a bíróság - ítéletszerkesztési hiba folytán - nem közvetlenül a tényállásban, hanem az indokolás más részében rögzít.

Így a tényállás részét képezi az a megállapítás is (16. oldal 2.

bekezdés), amely szerint a ... Kirendeltség téves tájékoztatása szerint az engedély kiadásának nem volt akadálya, miután befizetésre került a **Kft.2.** 100.000 Ft-os tartozása; a terhelt az engedélyezési eljárás felügyelőjeként azonban tudomással bírt a szintén **Kft.2.**-t terhelő több millió forintnyi köztartozásáról, azaz az engedély kiadásának előkészítésében nem a törvényi rendelkezések, illetve az eljárásra vonatkozó VPOP utasítás szerint járt el, így kötelességét megszegte.

Így az indítványnak ezen, a tényállást támadó részei tekintetében a felülvizsgálat kizárt.

Ahogy arra az ítéletábrla és a Legfőbb Ügyészszég is helytállón utalt, a bírói gyakorlat egységes abban, hogy fontosabb ügyekben intézkedésre jogosult az a hivatalos személy, aki az állampolgárok jogait vagy jogos érdekeit jelentős mértékben befolyásoló döntéseket hoz meg, ahogy az is, aki az ilyen döntéseket önállón előkészíti.

Az irányadó tényállásból megállapíthatóan a terhelt önállón készítette elő mind a két kft. vonatkozásában a döntés alapját képező határozat-tervezeteket, ellenőrzése, illetőleg a tervezet elkészítése során, így az adóraktári, illetőleg a jövedéki engedély kiadása kapcsán mint fontosabb ügyekben intézkedésre hivatott személy járt el (BH 2010. 33).

Következésképpen a felülvizsgálati indítvány a terhelt által elkövetett bűncselekmények jogi minősítését [1978. évi IV. törvény 250. § (2) bekezdés a) pont, 2. fordulat] támadó részében alaptalan.

A Kúria utal arra is, hogy a jogerős ítéletben kiszabott büntetés mértéke az előterjesztő által helyesnek tartott minősítés törvényes tételkeretei között maradt, így az nem lenne törvénysértő akkor sem, ha a cselekmények minősítése kapcsán az indítvány helytálló lenne.

Ezért a Kúria a Be. 426. §-a alapján - a Be. 424. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva - a Kecskeméti Törvényszék 5.B.229/2010/45. számú ítéletét és a Szegedi Ítéletábrla Bf.II.308/2012/16. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. §-ának (4) bekezdés b) pontja kizárja. A felülvizsgálati indítvány ismételt benyújtásával kapcsolatos tájékoztatás a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria az indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel.

Budapest, 2014. május 12.

Dr. Mészár Róza s.k. a tanács elnöke, Dr. Vaskuti András s.k. előadó bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró

*A kiadmány hiteléül:
TóthLné
bírószági tisztviselő*